

POŚLNAĆ (1) *vb pf*

poślnać, [poślnać].

-ł-, [-śl-, -ł-, -ł-].

o *prawdopodobnie jasne* (tak w po-).

[*fut 3 pl poślną.*] ◊ *praet [2 pl m pers -ście poślnęli.]* ◊ *3 pl m pers poślnęli.*

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Oślepnąć (o wielu): Allexánder gdy wzywał Milezią/ iego Rycerze chcieli kościół złupić Cerery/ poślnęli. *BielKron* 25; [tedy ryby od gorzkości wapná iákoby poślną á na wierzch wypłyną *Cresc* 1571 647 (*Linde*); ktorzy [*Polacy*] ony Bálwány burzyli/ liekli/ y pówáli/ co fię sftáło nád nádzieię Litwy Pogan/ bo fię ípodziewáli/ iż wnet álbo nagle pomrą/ álbo polńną *StryjKron* 479].

[*Zwrot: »poślnać na oczy«: A oni nie tydzień [!] pili Az iuż poślnęli ná oczy Piyąc ząwżdy we dnie wnocy. KorczRozm E4v.*]

[*Przen:*

W przeciwstawieniu: »przejrzeć ... poślnać«: Wielka mili Miniłtrowie ślepotá wáfzá/ miáfto tego coście mieli w tym źwierćiedle lepiej przeyrzeć/ toście zgoła iuż poślnęli. ŁaszczOkulary A2v.]

Formacje współrdzenne cf ŚLEPIĆ.

KW, (KO)